ऋष्ययमम्रावत्या तुल्या मार्हण्मती कृता। ऋषा चाक् मनुष्येन्द्रो यस्वां पश्यामि दुर्भशं ॥ १०॥ ऋषा मे कुशलां देव ऋषा मे कुलामुइतां। यत् ते देवशतैर्वन्धौ वन्दे पहं चर्णाविमौ ॥ ११॥ इदं राज्यिमिमे पुत्रा इमे दारास्तथा वयं। ब्रह्मन् किं कुर्महे कार्यमाज्ञापयतु नो भवान् ॥१२॥ तं धर्मेघपि राज्ये च पृष्टा कुशलमव्ययं। पुलस्त्यः प्राक् राजानं क्क्यानां तदार्जुनं ॥ १३॥ राजन् कमलपत्राच पूर्णचन्द्रिनभानन। श्रतुलं ते बलं येन द्शग्रीवस्वया जितः ॥ १४॥ भयाग्यस्यावतिष्ठतां निष्यन्दौ सागरानिलौ। सोज्यमध्य वया बद्धः पुत्रो मेज्तीव दुर्जयः ॥ १५॥ तत् पुत्रक यशः म्फीतं लोके विश्वावितं वया। मदाका पालय वया मुच तात द्शाननं ॥ १६॥ पुलस्त्याज्ञां गृक्तिवा स न किञ्चिद्वचनोऽर्जुनः। अमुचत् पार्थिवेन्द्रस्तं राज्ञसेन्द्रं प्रकृष्टवत् ॥ १७॥ स तां विमुच्य त्रिद्शारिमर्जुनः प्रपूज्य दिव्याभर्णाम्बरैः श्रुभैः। अदिंसया साज्यमुपत्य साग्निकं

प्रणाम्य स ब्रक्समुतं व्यमर्जयत् ॥ १६॥